

«НОВА ПЕДАГОГІЧНА ДУМКА»

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЖУРНАЛ

№ 1 (81) 2015 р.

Засновано у грудні 1994 року

Видається 1 раз на квартал

Зареєстровано Міністерством юстиції України.

Свідчення про державну реєстрацію серія KB № 16684-5256 ПР від 28.05.2010 р.

Засновники: Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти (РОППО), Рівненський державний гуманітарний університет.

Схвалено вченою радою РОППО (протокол № 1 від 30 січня 2015 р.)

Журнал «Нова педагогічна думка» входить до переліку наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукового ступеня доктора і кандидата наук. (Постанова Президії ВАК України № 01-05/5 від 1 липня 2010 року).

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР

Андрій Лавренчук, кандидат наук із державного управління, в.о. доцента

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Владислав Вербець, доктор педагогічних наук, професор

Микола Віднічук, кандидат педагогічних наук, доцент

Тетяна Гавлігіна, кандидат педагогічних наук, в.о. доцента

Максим Гон, доктор політичних наук, професор

Анатолій Дем'янчук, доктор педагогічних наук, професор

Світлана Литвиненко, доктор педагогічних наук, професор

Юрій Олексін, кандидат педагогічних наук, доцент

Іван Малафій, доктор педагогічних наук, професор

Роман Павелків, доктор психологічних наук, професор

Степан Пальчевський, доктор педагогічних наук, професор

Юрій Целех, доктор педагогічних наук, професор

Тамара Поніманська, кандидат педагогічних наук, професор

Руслан Поголовський, кандидат історичних наук, професор

Людмила Савчук, кандидат педагогічних наук, доцент

Андрій Сяський, доктор технічних наук, професор

Видавець: Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти

Адреса редакції та видавця:

Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти

вул. Чорновола, 74, м. Рівне, 33028

тел./факс: 0(362) 22-22-02

E-mail: roippo.rv@ukr.net, www.roippo.org.ua

ЗМІСТ

ФІЛОСОФІЯ ОСВІТИ. ІСТОРІЯ ОСВІТИ

Бунчук О. Розвиток видавничої діяльності товариства шкільної освіти в контексті розвитку українського шкільництва (1917-1920 рр.) 3

УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ. ПРОФІЛЬНЕ НАВЧАННЯ

Васильченко Л. Проблеми досягнення повної якості освіти та освітніх результатів 6

Капустеринська Т. Креативний лідер освітньої команди – керівник нової педагогічної форми 11

Мельник П. Проблеми функціонування освітніх округів та шляхи їх розв'язання 15

Юзик О. Упровадження спецкурсів з елементами ІКТ у систему підвищення кваліфікації педагогічних працівників як основа нового мислення сучасного вчителя 20

СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Кирилюк Г. Комп'ютерні технології при обробці результатів педагогічного експерименту 23

Корніс О. Використання LimeSurvey для проведення опитувань у профорієнтаційній роботі вчителів природничо-математичних спеціальностей 26

Логвиненко Ю., Мазуренко В., Медведєв І. Вплив інформаційних технологій на сучасну систему освіти 32

ПСИХОЛОГІЯ. СОЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА.

РОБОТА З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ

Вовк О. Поняття готовності та її основні характеристики 36

Лоза Т. Форми та методи підготовки до самостійного життя вихованців дитячих будинків сімейного типу у рамках їх соціально-педагогічної підтримки батьками-вихователями 40

Пірюгіна К. Психологічна характеристика особистості батьків, які мають дітей з особливостями психофізичного розвитку 43

Полицяк Н., Демчук О. Компетентність як особлива форма академічної обдарованості особистості 46

Сокурсько О. Підготовка педагогів до роботи з обдарованими учнями 48

Для ознайомлення педагогічних працівників з LimeSurvey нами був проведений вебінар у рамках курсу «Соціальні сервіси WEB 2.0 у профорієнтаційній діяльності педагогічних працівників» [2]. Запис цього вебінару розміщено в зазначеному курсі. Також на початку та в кінці курсу педагогічним працівникам пропонується пройти вхідне та вихідне анкетування. Анкети, звичайно, створені за допомогою LimeSurvey, що дає можливість педагогам ознайомитися з особливостями проходження анкетування в електронному варіанті та на готових прикладах розглянути особливості програмного засобу LimeSurvey, зокрема й групування запитань та розгалуження.

Висновки. Ураховуючи описані вище можливості, програмне забезпечення LimeSurvey можна використовувати для проведення опитувань учнів, батьків, учителів. Однією з особливостей зазначеної системи є розгалуження запитань, що дає змогу приховувати деякі з них залежно від відповіді на попередні. Завдяки розгалуженню, вільній ліцензії та іншим властивостям система набуває все більшої

популярності. Таким чином, програмне забезпечення LimeSurvey доцільно використовувати у профорієнтаційній діяльності педагогічних працівників, де опитування є основним показником ефективності професійної орієнтації учнів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пряхинков Н. С. Профориєнтація в школі: ігри, упражнения, опросники (8-11 классы) [Електронний ресурс] / Н. С. Пряхинков. – Москва: Вако, 2005. – 288 с. – Режим доступу: <http://www.pedlib.ru/Books/1/0291/index.shtml>.
2. Соціальні сервіси WEB 2.0 у профорієнтаційній діяльності педагогічних працівників [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dist.org.ua/course/view.php?id=88>.
3. LimeSurvey: матеріал з Вікіпедії – вільної енциклопедії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ru.wikipedia.org/wiki/LimeSurvey>.

Дата надходження до редакції: 09.01.2015 р.

УДК 37.014

Юлія ЛОГВИНЕНКО,

кандидат філологічних наук,
доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
Сумського ОІППО

Володимир МАЗУРЕНКО,

кандидат технічних наук,
доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
Сумського ОІППО

Ігор МЕДВЕДЬ,

кандидат наук із державного управління,
в.о. ректора Сумського ОІППО

ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА СУЧАСНУ СИСТЕМУ ОСВІТИ

У статті доведено, що сучасне українське інформаційне суспільство в умовах глобалізації набуло цілком реальних обрисів і є головною умовою переходу інституту освіти до інформаційного стану. Проаналізовано, що інформаційні технології в освітній галузі дозволяють на більш інтенсивному рівні виконувати одне з найголовніших освітніх завдань – безперервний розвиток особистості протягом усього життя. Наголошено на тому, що вміле використання вчителем ІКТ робить його сучасним, компетентним фахівцем освітньої галузі, розкритим диригентом потоків навчальної інформації, експертом із предмета викладання.

Ключові слова: ІКТ, інформаційне суспільство, інформаційна культура, інтернет-технології, медіа-культура, компетентність, нормативно-правове законодавство.

В статті доказано, что современное украинское информационное общество в условиях глобализации приобрело вполне реальные очертания и является главным условием перехода института образования к информационному состоянию. Проанализировано, что информационные технологии в сфере образования позволяют на более интенсивном уровне выполнять одну из главных образовательных задач – непрерывное развитие личности в течение всей жизни. Отмечено, что умелое использование учителем ИКТ делает его современным, компетентным специалистом в сфере образования, раскованным дирижером потоков учебной информации, экспертом по предмету преподавания.

Ключевые слова: ИКТ, информационное общество, информационная культура, интернет-технологии, медиа-культура, компетентность, нормативно-правовое законодательство.

The article proves that modern Ukrainian information society in the context of globalization has become large, and it is the main condition for the transition to the Information Institute of Education state. It was revealed that information technology in education allow on more intensive level performs one of the most important educational objectives — the continuous development of the individual throughout life. Emphasized that the skillful use of ICT by teacher makes her modern, competent specialist in educational sector, related conductor flows of educational information and an expert in teaching.

Key words: ICT, information society, information culture, the Internet technology, media culture, expertise, regulatory law.

Постановка проблеми. Формування сучасного глобалізованого інформаційного суспільства вимагає від системи освіти нового підходу до організації навчально-виховного процесу. В умовах, коли інформація і пов'язані з нею знання стають основним фактором розвитку й прогресу країн світу, інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) породжують нові якості, виміри і сенси в розвитку людини та її буття. Головним призначенням інформаційного суспільства є розвиток людського потенціалу, адже надійність, достовірної та корисної інформації — це ресурс економічного становлення держави та соціального захисту людини.

Виходячи з цього, система освіти як навігатор напрямів розвитку суспільства повинна взяти на озброєння ІКТ та з їх допомогою забезпечити зміни, що відповідали б сучасним викликам суспільства. Дослідження важливості ІКТ у сфері освіти, їх позитивна інформаційність для збагачення суспільства актуальними знаннями зумовлює актуальність означеної теми.

Аналіз актуальних досліджень. Питання становлення і розвитку інформаційного суспільства, вимоги до освіти, пов'язані з упровадженням у навчально-виховний процес ІКТ-технологій, розглянуті у працях Д. Белла, М. Кагана, І. Масуді, А. Тоффлера. Суттєвий вплив на розуміння проблеми реформування української освіти, згідно з вимогами сучасного інформаційного суспільства, здійснили праці В. П. Андрущенка, В. Г. Кременя, М. З. Згуровського, Д. В. Дубова, О. А. Ожєвана, С. М. Гнатюка та інших учених.

Метою статті є аналіз стану сучасного українського інформаційного середовища та вивчення його впливу на сучасний педагогічний дискурс.

Виклад основного матеріалу. Значна кількість людей сьогодні «втягується» в безпрецедентне розмаїття інформаційно-орієнтованих типів робіт.

Інформатизація простору висунула концепцію плоского світу (сплошення світу), яка доповнює і розвиває теорію «глобального селінша» Г.-М. Мак-Люена. Відповідно до цієї концепції, внаслідок застосування інформаційних технологій відбулося сплошення світу, його вирівнювання в горизонтальну площину, горизонталізація. Якщо раніше в людській свідомості панувала вертикальна картина світу, то нині її витіснила горизонтальна. У минулому вертикальний світ був поряд, а горизонтальний так далеко, що його нібито й не існувало. Інформаційні технології наблизили географічно віддалені регіони, включили їх у систему політичних, економічних і

культурних відносин. Виокремлюють десять чинників і складників плоского світу:

1) падіння «залізної завіси», яка розділяла світ у XX столітті на антагоністичні суспільно-політичні табори; відтоді він виглядає більш цілісним, налаштованим на співпрацю;

2) технологічна можливість забезпечити інформаційну єдність світу — створення мережі Інтернет;

3) переміщення великих робітничих потоків у пошуках більш вигідних умов праці та вищої оплати;

4) завдяки електронній мережі на будь-який персональний комп'ютер можна завантажити будь-яку інформацію, що забезпечує кожній людині можливість висловитися і бути почутою;

5) передоручення деяких спеціальних, але обмежених функцій (кол-центри, бухгалтерський супровід тощо) іншим компаніям;

6) перенесення виробництва в такі країни і регіони, де існують вигідніші економічні умови;

7) створення потужними корпораціями світових мереж постачання та збуту товарів;

8) використання малими компаніями таких самих можливостей, як і в великих;

9) інформаційне забезпечення діяльності будь-якої людини, за допомогою якого вона вмить може довідатися про те, що її цікавить;

10) цифрові технології, які дають змогу миттєво обмінюватися повідомленнями, вводити і виводити дані, розмовляти через супутниковий зв'язок тощо [2, с. 197].

Концепція «інформаційного суспільства» розкрила принципово важливу особливість постіндустріального суспільства, збагатила його розуміння, відкрила властивості інформації та її зростаючий вплив на життя суспільства. Досліджуючи теорію інформаційного суспільства як парадигму суспільного розвитку, можна стверджувати, що вона певним чином поєднала в собі всі найкращі здобутки людства, дала поштовх позитивним зрушенням у всіх інших нетехнічних сферах людської життєдіяльності, ставши основою розвитку людського потенціалу.

Важливо звернути увагу на думку, проголошену свого часу Ф. Уєбстером: серед учених, що займаються проблемами інформаційного суспільства, існує фундаментальний розкол. Одні вважають, що ми маємо справу з принципово новим типом суспільства, інші дотримуються ідеї соціальної спадкоємності, стверджуючи, що процеси інформатизації раніше встановлених відносин ще не означають появи нового суспільного устрою [7, с. 35].

Інформаційне суспільство у нашому розумінні — це перетворення суспільства під потужним натиском активної, достовірної, своєчасної, всеохоплюючої інформації, яка стала на рівні продукту праці суспільства. Найближчий сусід України — Польща використовує інформаційне суспільство як засіб покращення життя населення. Зміни, що приносять інформаційне суспільство, прискорюють прогрес економіки та соціального життя і цим створюють умови для подальшого розвитку громадянського суспільства.

Ще у 60-х роках XX ст. комп'ютери асоціювалися із тотальним державним контролем, але хакери, що спромоглися зламати цей контроль, відкрили інший світ — світ майбутнього. Стів Джобс одним із

перших зрозумів користь та можливості, які може дати людині комп'ютер для самоосвіти та особистісного зростання. І вже у 80-ті роки з'являється слоган «Можливості комп'ютерів – людям». 25 червня 1975 року став відправним пунктом у розвитку індустрії персональних комп'ютерів.

Сьогодні у наукових колах визначили суспільство майбутнього як «*smart-society*», у якому «головним завданням усього людства має стати збільшення обсягу і швидкості руху потоків інформації у цифровій формі». Про це, за словами К. Корсака, достатньо чітко свідчить новий термін, що трактується як: «*smart* – це нова якість суспільства, де сукупність використання винайдених людьми нових технологій (чи *smart-технологій*) дає змогу підвищити якість життя» [3, с. 41].

Сучасний період характеризується трансформацією всіх видів діяльності людства в напрямку формування та розвитку інформаційного суспільства. Саме з інформаційним розвитком прогнозується збільшення ВВП та істотне підвищення продуктивності праці. Так, наприклад, у державах ЄС спостерігається зростання ВВП у середньому на чверть, а підвищення ефективності праці – на 40%. Усе це пов'язано із становленням інформаційного суспільства. Згадана трансформація постіндустріального суспільства дала можливість здійснити переорієнтацію всіх управлінських функцій. Як наслідок – проведена модернізація економіки держав.

ІКТ дедалі активніше застосовуються в різних сферах суспільного життя, видозмінюючи їх і надаючи соціальному та людському розвитку нових якостей та потенціалу. Істотно вплинули на всі сфери діяльності суспільства мобільний зв'язок, IP-телефонія, IP-телебачення, Skype, Вікіпедія, Твітер, Google, WEB 2.0, Cloud computing та ін.

На жаль, сьогодні існують об'єктивні проблеми, що гальмують становлення інформаційного суспільства в Україні. З метою прискорення побудови інформаційного суспільства на національному і місцевому рівнях необхідно провести ряд організаційних заходів, до яких належать:

- удосконалення нормативно-правової бази з питань забезпечення розвитку інформаційної сфери та прискорення її адаптації до європейських правових норм та стандартів;

- забезпечення належної координації дій усіх зацікавлених суб'єктів під час запровадження інструментів е-демократії;

- удосконалення інституціонального механізму формування, координації та здійснення контролю за виконанням завдань розбудови інформаційного суспільства;

- забезпечення прийняття системних державних рішень, спрямованих на стимулювання щодо створення національних інноваційних структур (центрів, наукових парків і технопарків) для розробки конкурентоспроможних вітчизняних інформаційно-комунікаційних технологій;

- підвищення на державному рівні значущості українського сегмента Інтернету як одного з найважливіших інструментів розвитку інформаційного суспільства та конкурентоспроможності держави;

- відпрацювання на національному та місцевому рівнях механізму ефективної громадської участі та громадського контролю за реалізацією пріоритету розбудови інформаційного суспільства.

Усі перераховані організаційні заходи, в першу чергу, стосуються освітніх навчальних закладів як навігаторів прогресивного розвитку сучасного українського суспільства.

Стратегія розвитку інформаційного суспільства в Україні, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 травня 2013 р. № 386-р, визначає мету, базові принципи, стратегічні цілі та стратегічні завдання, що спрямовані на їх досягнення, а також основні напрями, етапи і механізми реалізації зазначеної стратегії з урахуванням сучасних тенденцій та особливостей розвитку України в перспективі, як уже зазначалося, до 2020 року. Змістовна частина стратегії, з урахуванням міжнародного досвіду, свідчить, що цифрові технології стали рушійною силою соціально-економічного розвитку, відновлення економіки багатьох держав світу та визначають основу сталого розвитку в майбутньому України.

Виходячи з основних положень Закону України «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» та Національної концепції впровадження медіа-освіти в Україні, були визначені основні стратегічні завдання розвитку інформаційного суспільства в нашій державі, на виконання яких передбачений термін до 2020 року. З їхнім виконанням в основному буде створено інформаційне суспільство в Україні.

Оскільки суспільство є цілісною системою, то і всі його складові частини – підсистеми хоча й мають особливості, проте залишаються системно пов'язаними і наслідують визначальні якості всієї системи. Таким чином, розглядаючи питання інформаційності суспільства в цілому, не можна залишати поза увагою питання інформаційності його підсистем. Отже, необхідно зазначати не лише про інформаційне суспільство, а й про необхідний перехід інституту освіти (соціального інституту і підсистеми суспільства) до інформаційного стану [6].

Сьогодні інформатизація стала необхідною складовою навчально-виховного процесу в інформаційному суспільстві. Це пояснюється зростаючими об'ємами інформації та зміною її ролі, великою кількістю та інтенсивністю інформаційних потоків, які для сучасної людини вже є об'єктивною реальністю.

Значення нових інформаційних технологій для навчання сьогодні важко переоцінити, адже вони значно розширюють доступ до інформації, роблять його швидшим, дозволяють нагромаджувати та компактно зберігати великий обсяг інформації. Частина таких технологій може підтримувати навчальний процес, інші технології здатні ефективно підтримувати розробку нових підручників та навчальних посібників, уможливають доступ до освітніх ресурсів, допомагають формувати інформаційно-довідкову базу даних, вдосконалювати адміністративний документообіг (знімаючи певною мірою бюрократичні перепони). Особливої ваги інформаційні технології набувають під час самостійної роботи учнів чи самоосвіти педагогів.

Класно-урочна система з використанням ІКТ та інформаційного простору робить навчально-виховний процес, по-перше, наочним, по-друге, – цікавим і легким для сприйняття навчального матеріалу. Використання комп'ютера на уроках спрощує та полегшує роботу вчителя, змінює технологію надання освітніх послуг, підвищує їх якість. Це пояснюється тим, що під час уроку постійно

здійснюється зворотний зв'язок, і при необхідності можна відкорегувати темп викладання, а, можливо, надати додаткові пояснення. Усе це підвищує активність обох сторін, сприяє диференціації та індивідуалізації викладання навчального матеріалу, розвитку обдарованості учнів.

Однак важливо зазначити, що деякі педагоги недостатньо чітко розуміють сутність інформаційного суспільства, особливо в умовах недостатнього матеріального та фінансового забезпечення. Існує певний відсоток педагогів, які мають труднощі у використанні комп'ютерних навчальних програм, пошукових систем, медіа-засобів, наприклад, інтерактивних дощок, оцінювання якості інформації. Наявною є проблема низької поінформованості педагогів щодо успішного використання ІКТ у навчально-виховному процесі та вивчення передового педагогічного досвіду з цього питання. Безумовно, не вирішення зазначених проблем може призвести до загальмування стратегічних процесів розвитку держави. Це обґрунтовується, в першу чергу, тим, що система освіти є випереджаючим фактором у розвитку суспільства. Вона є чи не найважливішим чинником стратегічних змін на шляху до кращого майбутнього нашої держави. Тому впровадження ІКТ у всі рівні управління системою освіти, в роботу навчальних закладів загальної середньої, професійно-технічної та вищої освіти є передумовою успішного виконання навчальних завдань, а разом із тим – виховання й навчання сучасних конкурентоспроможних, компетентних випускників.

На думку багатьох учених, ІКТ допоможуть підготувати гармонійно розвинутого, творчого та конкурентоспроможного випускника, здатного легко адаптуватися до умов сучасного середовища, яке постійно змінюється, орієнтуватися у потоці інформації і безперервно перебувати в стані власного розвитку й удосконалення. Використання ІКТ у системі освіти сприяє створенню «комп'ютерної методології навчання», що передбачатиме застосування таких методів, як: комп'ютерне моделювання навчально-пізнавальної діяльності; всебічне й активне інформування; програмування навчальної діяльності; вхідний, поточний або кінцевий контроль; гра і проекти та ін. Крім того, створені навчальні системи, наприклад: для тренування умінь та навичок; формування знань (окремих наукових понять); програми з проблемного навчання; імітаційні та моделювальні програми; дидактичні ігри. До найскладніших програм належать інтелектуальні навчальні системи. Вони діагностують учня, складають історію його навчання і на цій основі пропонують індивідуальну програму навчання. Крім того, ІКТ спрощують організацію навчального процесу, їхня роль у освітній сфері постійно зростає.

Застосування ІКТ у системі освіти розширює доступ до інформації в обмежені терміни часу, зберігає значний обсяг необхідної інформації, підтримує розробку нових підручників та посібників, формує інформаційно-довідкову базу та удосконалює адміністративний документообіг. Використання інтернет-технологій дає можливість учителям залучатися до всесвітнього інформаційного масиву з різних напрямків людської діяльності. Перш за все, вони можуть отримати послуги з перегляду веб-сторінок, графіків та відео з інтерактивними програмами, відправленням та отриманням повідомлень, файлів

тощо. Використання інтернет-технологій з метою саморозвитку, підвищення кваліфікації за дистанційною формою навчання без відриву від робочого місця дозволяє вчителям активно впроваджувати нові засоби та методи навчання, використовувати синтез традиційних та нових методів і форм з організації навчального процесу.

Сучасним видом ІКТ є мультимедіа, що завдяки властивим їй якостям інтерактивності, гнучкості та об'єднання різних видів наочної, мнемонічної навчальної інформації, а також можливості враховувати індивідуальні особливості учнів стала найефективнішим способом підвищення якості освіти.

Застосування комп'ютера в навчальному процесі звільняє вчителя від рутинної роботи, дає можливість створити багатий довідковий та ілюстративний матеріал. Інтерактивні комп'ютерні програми активізують усі види діяльності людини: розумову, мовну, фізичну, що прискорює процес засвоєння матеріалу. Інформаційні технології допомагають учителю самостійно та активно діяти, приймати рішення, гнучко адаптуватися до динамічних умов сучасного життя, але найважливіше – впроваджувати зміни в систему освіти та бути ініціатором й активатором цих змін. Потужні масиви інформації, що завдяки ІКТ стають доступнішими, незалежно від часу та місця знаходження, дозволяють учителю більш успішно здійснювати навчально-виховний процес.

Отже, виховуючи майбутнього громадянина інформаційного суспільства (суспільства знань), учитель повинен уміти сформулювати в учнів основні ціннісні орієнтації в інформаційному суспільстві:

- розуміння людини як відповідально-діяльної особистості, яка в гармонії з природою і цивілізацією пізнає і перетворює навколишній світ і прагне набути нового досвіду;
- цінність освіти, об'єктивного наукового знання, широти і глибини знань, інформаційно-комунікаційних компетентностей, умінь здійснювати інформаційну діяльність;
- сприйняття природи як «поля об'єктів», що є матеріалом і ресурсами перетворювальної діяльності людини тільки на основі її цілісної гуманітарної експертизи;
- цінність інновацій і прогресу; пріоритетність вільної самореалізації, творчості особистості, її прагнення до автономності, але й збереження тяжіння до спільності, спільного вироблення рішень з учасниками інформаційної взаємодії;
- світогляд, етичні позиції при здійсненні діяльності в інформаційному суспільстві;
- ініціатива і самостійність, здатність бути відповідальним за власну освіту;
- мотивація до навчання, саморозвитку;
- уміння вчитися, використовувати при цьому ІКТ;
- інформаційні потреби;
- інтерес до способів набуття нових знань та вмінь;
- пошук відповіді на запитання, що виникають, самостійне здобуття знань;
- уміння використовувати інформаційні освітні ресурси (зокрема, розподілені інформаційні ресурси в локальних і глобальних мережах) і здійснювати інформаційну взаємодію між учасниками навчально-виховного процесу [8].

Застосування ІКТ створює умови інтенсифікації навчального процесу, розвитку інтелекту учнів, сприяє формуванню дієвих знань та первинного життєвого досвіду.

Підсумовуючи все вищезазначене, можна зробити такі **висновки**:

1. Сучасне суспільство набуває тенденцій до глобалізації та інформатизації і саме цей факт вимагає впровадження ІКТ у навчально-виховний процес.

2. Інформаційне суспільство в Україні набуло цілком реальних обрисів, що є головною умовою переходу інституту освіти до інформаційного стану.

3. Рівень розбудови інформаційного суспільства в Україні станом на сьогодні не відповідає можливостям нашої держави і, безумовно, цей рівень недостатній для системи освіти як випереджального фактора розвитку суспільства.

4. Інформаційні технології в освітній галузі дозволяють на більш інтенсивному рівні сприяти безперервному розвитку особистості протягом усього життя.

5. Уміле використання вчителем ІКТ робить його сучасним, компетентним фахівцем освітньої галузі, розкритим диригентом потоків навчальної інформації, експертом із предмета викладання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дубов Д. В. Інформаційне суспільство в Україні: глобальні виклики та національні можливості : аналіз, доп. / Д. В. Дубов, О. А. Ожеван, С. Л. Гнатюк. – К. : НСД, 2010. – 64 с.
2. Журналістика : словник-довідник / авт.-уклад. І. Л. Михайлин. – К. : Академвидав, 2013. – 320 с. – (Серія «Nota bene»).

3. Корсак К. Футурологічні вимоги до освіти і науки у новому столітті / К. Корсак, Ю. Корсак // Вища освіта України. – 2014. – № 1. – С. 40-46.

4. Логвиненко Ю. В. Освіта XXI століття: виклики, пошуки відповідей : навчально-методичний посібник / Ю. В. Логвиненко, В. О. Мазуренко, Т. Г. Стукалова. – Суми : РВВ СОППО, 2012. – 104 с.

5. Логвиненко Ю. В. Педагогічна освіта в Україні: тенденції розвитку, проблеми й перспективи / Ю. В. Логвиненко, В. О. Мазуренко // Інноваційний розвиток суспільства за умов крос-культурних взаємодій : матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції для студентів, аспірантів, науковців. – Суми: РВВ СОППО, СВБ Папасенко І. М., 2013. – С. 294-300.

6. Нові інформаційні технології в освіті [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://it-tehnolog.com/statti/novi-informatsiyni-tehnologiyi-v-osviti>.

7. Писаренко О. Л. Сутність інституту освіти в інформаційному суспільстві: соціально-філософський аналіз [Електронний ресурс] / О. Л. Писаренко. – Режим доступу : http://www.google.com.ua/url?url=nbuv.gov.ua/portal/natura/vkpi/fpp/20092/24_Pisarenko.

8. Рамський Ю. С. Зміни в професійній діяльності вчителя в епоху інформатизації освіти [Електронний ресурс] / Ю. С. Рамський. – Режим доступу : http://www.iu.npu.edu.ua/files/Zbirnik_KOSN/12/2.pdf.

9. Стоніер Т. К. Новой теории информации / Т. Стоніер // Информационная революция: наука, экономика, технология. – М. : РАН, 1993. – С. 43-47.

Дата надходження до редакції: 05.12.2014 р.